

Forslag

til

Lov om ændring i lov om udøvelse af lægegerning.

Fremsat den 14. januar 1955 af *indenrigs- og boligministeren*.

§ 1.

I lov nr. 72 af 14. marts 1934 om udøvelse af lægegerning, således som denne lov er ændret ved lovene nr. 88 af 15. marts 1939, nr. 286 af 18. juni 1951 og nr. 191 af 11. juni 1954, foretages følgende tilføjelser:

1) I § 5 indføjes som nyt stk. 7:

„En læge kan over for indenrigs- og boligministeren fraskrive sig retten til at udøve lægegerning for tid eller indtil videre. Retten genindtræder, når en fastsat tidsfrist for fraskrivelsen er udløbet, og kan iøvrigt — også indenfor en fastsat tidsfrist — generhverves efter regler svarende til reglerne i stk. 6.“

Det nuværende stk. 7 i § 5 ændres til stk. 8.

2) Efter § 5 indføjes som nyt kapitel:

„*Kapitel I A. Særligt om retten til at ordinere euforiserende stoffer.*

§ 5 a.

Stk. 1. Anser sundhedsstyrelsen det for ønskeligt, at der føres kontrol med en læges ordinationer af euforiserende stoffer, kan den pålægge ham at føre nøjagtige optegnelser om disse ordinationer, herunder om ordinationernes tidspunkt, art og mængde, patientens navn og adresse og indikationen for ordinationen, og at indsende disse optegnelser til embedslægen efter nærmere af sundhedsstyrelsen fastsatte bestemmelser.

Stk. 2. Bestemmelserne om ordination i dette kapitel gælder også om lægens personlige forbrug.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsen afgør, hvad der i dette kapitel skal forstås ved euforiserende stoffer.

§ 5 b.

Stk. 1. Dersom en læge, hvem der er meddelt pålæg efter § 5 a, begår væsentlig overtrædelse af dette, eller dersom det af hans optegnelser fremgår, at han ordinerer euforiserende stoffer på uforsvarlig måde, kan indenrigs- og boligministeren fratage ham retten til at ordinere alle eller enkelte grupper af disse stoffer for en tid af fra 1 til 5 år eller indtil videre.

Stk. 2. I påtrængende tilfælde kan sådan fratagelse ske, selvom der ikke er meddelt pålæg efter § 5 a, når det af foreliggende oplysninger fremgår, at en læge ordinerer euforiserende stoffer til eget forbrug på uforsvarlig måde. Der skal dog først være givet lægen lejlighed til mundtligt at udtale sig overfor sundhedsstyrelsen.

Stk. 3. Dersom lægen ønsker afgørelsen i henhold til de foranstående bestemmelser prøvet ved domstolene, skal han overfor indenrigs- og boligministeren fremsætte begæring herom inden 3 uger fra det tidspunkt, da han ved forkyndelse eller anbefalet brev er blevet gjort bekendt med afgørelsen. Indenrigs- og boligministeren foranlediger herefter retssag anlagt imod lægen i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 4. Indenrigs- og boligministerens afgørelse har, dersom den ikke bestemmer andet, virkning straks fra afgørelsens modtagelse og uafhængigt af, om sagen indbringes for domstolene.